

harna, att de skulle skriva en berättelse om en vandring, som en dag följde af en liten röd kläderopp, samt hälla om, vad denna berättelse sålde ut Mr. Förslagen, vilkas anknytning hade utöfning i klassen; de, som kunde klada sig något sålunda på klädernas konstfärg, som utgjorde ena stude ut att skriva om något annat, vilket de också följde efter, följde kläderna som klädernas emellanåt i deras variationer, av vilka jag här återger en*).

En vid klädernas smärre i smärre kläderna.

Den var en gång en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Uppgifterna är i och för sig ingående skrivna, och framställningen i dess sinsemellan till är en utöfning i en, som den smärre kläderna till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

En annan gång var det fråga om en berättelse om en vandring i en kläderopp. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

En kläderopp på den 19 aug. 1772.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

* Ägare förklarade sig och kläderna till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

kläderna till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

något intressen för denna såväl utöfning. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

G. B. S.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från. Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Den var en liten röd kläderopp, som gick hem i en kläderopp. Den smärre kläderna var den till och från kläderna. De och smärre var kläderna till och från.

Räkneundervisningen i folkskolan.

Från en av våra större industriidkare, som tillika är varm vän och nitisk befärjare av folkundervisningen, har undertecknad mottagit följande brev, varav tidningens läsekrets helt visst med nöje skall taga del och en var ha åtskilligt att lära. Ingressen och avslutningen äro förbigångna.

Vid åtskilliga tillfällen har jag försökt att som förmän anställa unga män i 19-20-årsåldern utan annan teoretisk undervisning än folkskolans kurs. Utan undantag har jag hos dem kunnat märka en mer än lofvig svaghet i räknekunskaper, framförallt i division och huvudräkning. Även de enklaste uppgifter medföra hart när oöfvervinnliga svårigheter för vederbörande, vilket försvarar eller omöjliggör realiserandet av min önskan att befordera dem. Jämsides härmed har jag varit i tillfälle konstatera, huru den österrikiska 6-åriga folkskolan bibringat sina adepter betydligt större färdighet just i detta ämne. Det förefaller mig, som om metoden att undervisa härutinnan därstädes vore mera praktiskt anlagd och mer avsedd att driva fram lärjungarnas färdighet i huvudräkning än hos oss, och jag tror, att detta gäller icke endast om de respektive ländernas folkskolor utan även om de högre läroanstalterna. Ätminstone förefaller det mig, som om den metod, som jag under min skoltid fått inpräntad, och som jag ännu använder, vore mindre ändamålsenlig än den, som enligt vad jag kunnat finna, tillämpas av österrikare, utan annan utbildning än den folkskolan givit dem. Jag ber häraf få anföra

ett exempel. En svensk, även med elementarskolebildning, uppställer och uträknar ett divisionstal sålunda:

$$\begin{array}{r} 794696 \overline{) 322} \\ 644 \quad 2468 \\ \hline 1506 \\ 1288 \\ \hline 2189 \\ 1932 \\ \hline 2576 \\ 2576 \\ \hline 0 \end{array}$$

En österrikare med folkskolebildning däremot:

$$\begin{array}{r} 794696 : 322 \\ 1506 \\ 2189 = 2468 \\ 2576 \\ 0 \end{array}$$

Såväl multiplikationen som subtraktionen ske således medelst huvudräkning, och det är ju påtagligt, att ett sådant tillvägagångssätt skall befördra färdighet och säkerhet i räknekonsten.

Men i övrigt torde intelligensnivån hos vår folkskolebildande ungdom och dess kunskaper i andra ämnen stå väl så högt som trots någonstädes. Endast i räknekonsten synes den stå tillbaka, och möjligen kan detta bero på undervisningsmetoden.

Muntligt har brevskrivaren meddelat, att icke blott i fråga om den rent mekaniska räknefärdigheten stå dessa österrikiska arbetare över sina svenska kamrater utan jämväl då det gäller lösandet av praktiska uppgifter. »Jag har», berättade han, »försökt att lära mina svenska arbetare att lösa en så pass enkel uppgift som denna: Ett kärl med innehåll väger 7 kg. 3 hg., kärlet väger 6 hg., vad är nettovikten? utan att det lyckats. En österrikare slår i huvudet tillsammans en hel rad bruttovikter, även ojämna, antecknar resultatet, sammanräknar tara och lämnar utan fundering summan av netto.» Såsom framgår av brevet, är det ej blott mot folkskolans räkneundervisning utan lika mycket mot läroverkens han har att anmärka, och han ställer sig själv såsom exponent för den senare. Ett dylikt utlåtande, grundat icke som ofta skett på tillfälliga prov av mer eller mindre vederhäftig art utan på årslånga jämförelser mellan hundratals personer i avsikt att just åt de svenska arbetarna bereda ökade förmåner, måste mana oss till en allvarsam självrannsakan. Varför kunna icke våra lärjungar bestå i tävlan med utlänningar härutinnan, då de i övrigt förklaras vara dem jämbördiga i intelligens och kunskaper? Jag vill icke denna gång upptaga tidningens utrymme med ett försök till besvarande av denna fråga utan lämnar ordet tillsvidare åt andra.

E.

Som förberedelse till varje förmåga och färdighet fordras övning och utbildning. Sådan kräves då även, om man skall utöva borgerlig dygd.

Aristoteles: Statslära.

Ös av urkällan, och tag ingenting från andra hand!

Locke: Tankar.

1914 års senare statsverksproposition

företer i fråga om åttonde huvudtiteln, vars behandling ej medhans vid årets första riksdag, icke många förändringar. Huvudtitelns slutsumma, som vid A-riksdagen utgjorde 39,596,300 kronor, har visserligen nu gått ned något, nämligen till 38,816,100 kronor, vilket betyder, att den föreslagna ökningen minskats med 780,200 kronor. De ändringar, som förorsakat denna reducering, beröra dock till jämförelsevis liten del folkundervisningen. Minskningen är för övrigt delvis endast skenbar, i det hela förslagsanslaget till uppfostringsanstalter för sinnesslöa barn 255,000 kronor tillika med den av förre ecklesiastikministern föreslagna höjningen å 95,000 kronor, alltså tillhopa 350,000 kronor, nu överflyttats till civilministerns huvudtitel under rubriken: förslagsanslaget till anstalter för bildbara sinnesslöa.

Den mest framträdande förändring, som den nye ecklesiastikministern vidtagit i folkundervisningens stat, sådan den förslagsvis framlämnades till årets första riksdag, är den, som gäller de högre folkskolorna. Rörande dessa hade, som man torde erinra sig, den förutvarande ecklesiastikministern förebådat en proposition angående ändrade bestämmelser för utgående av statsunderstöd, därvid särskilt åsyftande att bereda de ifrågavarande läroanstalterna möjlighet att inrätta sig som högre folkskolor med *ekonomi- och handelskurs*. För ändamålet beräknades i statsverkspropositionen en höjning av 20,000 kronor förutom de 17,000 kronor, som ansågos erforderliga på grund av den i varje fall väntade ökningen i de högre folkskolornas antal. Den synnerligen önskvärda reform i fråga om dessa skolors verksamhet, som man alltså vid förra riksdagen trodde sig kunna motse, har emellertid nu blivit skrinlagd åtminstone för detta år. Redan i det lilla meddelande, som statsrådet Westman strax efter riksdagsupplösningen lät tillstålla Svensk Läraretidning jämte en del andra tidningar, och som återgavs i n:r 9, tillkännagav han, att den utredning, som den förre finansministern igångsatt i ämnet, säkerligen ej komme att bli slutförd i så god tid, att proposition kunde hinna avlätas i

år. I sitt yttrande till statsrådsprotokollet har han nu också meddelat, att någon framställning i ärendet icke är att förvänta, samt följaktligen inskränkt sig till att äska en höjning i anslaget av endast 17,000 kronor.

En annan punkt, som man saknar i det nya statsförslaget, är den, som rör ersättning till vikarier för lärare vid den allmänna folkundervisningen, vilka på grund av lungsot avstängas från tjänstgöring. Proposition härom hade av förre ecklesiastikministern bebadats, och ett anslag av 20,000 kronor hade för ändamålet upptagits i budgeten. Denna post är nu — i likhet med motsvarande för läroverkslärarekåren — struken, och om ärendet yttras i statsrådsprotokollet följande:

K. m:ts ifrågavarande framställningar föranleddes av utredningar och förslag, vilka framlagts av den år 1905 tillsatta s. k. tuberkuloskommittén i dess den 29 maj 1908 avgivna betänkande.

Vid tidpunkten för den senaste statsverkspropositionens avlåtande till riksdagen befann sig ärendet ännu icke i färdigberett skick. Sedan kommittéförslaget och däröver i här berörda avseende avgivna yttranden underkastats närmare granskning, gjorde sig emellertid den uppfattningen gällande, att frågan om avstängning från tjänstgöring av lärare, som befinner sig lida av smittosam lungsot, i vissa hänseenden är av beskaffenhet att böra tagas i beaktande vid fastställande av lönevillkor för lärare. Vid sådant förhållande beslöt k. m:ten den 30 januari 1914 på framställning av dåvarande departementschefen att remittera nämnda fråga till lärarelövnämnden för att tagas i övervägande vid fullgörandet av det åt nämnden lämnade uppdraget. Någon utsikt, att nämnden skall kunna framkomma med utredning och förslag i frågan så tidigt, att densamma skall kunna i år föreläggas riksdagen, förefinnes, enligt vad jag inhämtat, icke. Under sådana omständigheter kunna några framställningar till riksdagen i angivna hänseende innevarande år icke göras.

I fråga om folkskoleinspektionen tillkännagives, att proposition inom den allra närmaste tiden är att förvänta. Utöver den i förra statsverkspropositionen äskade höjningen begäres nu 2,000 kronor, vadan ökningen för inspektionsreformens genomförande skulle komma att uppgå till 96,100 kronor. Dessutom begäres under tionde huvudtiteln en ökning i statens bidrag till folkskollärarnas änke- och pupillkassa å 2,700 kronor, avseende att bereda folkskoleinspektörerna delaktighet i denna kassa. Motivering för detta förslag kommer att lämnas i den väntade propositionen.

Nämna vi till sist, att anslaget till